

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΟΙΔΙΠΟΔΑ

Η προχθεσινή παράσταση του Οιδίποδα δεν ήταν μόνο προσπάθεια, ήταν απόλυτη καλλιτεχνική επιτυχία. Μια επιτυχία που δεν οφείλεται μόνο στο παίξιμο των ηθοποιών αλλά και στο «άνεθασμα», αισθητικό στο σύνολο και σε κάθε λεπτομέρεια. Το «Ελληνικό Θέατρο» στην πρώτη του εμφάνιση έπραματοποίησε ό,τι ποτέ ακόμα δεν είχε καν σκεφθεί κανένα άλλο αθηναϊκό θέατρο. Ο Οιδίποδας Τύραννος μ' όλη την υπέροχη δραματική του πνοή, μ' όλη τη σχεδόν ανυπέροχλη του τραγική ειρωνεία, δέ μπορεί πια να συγκινήσει. Ίσως γιατί καθένας γνωρίζει πάρα πολύ τα δεινοπαθήματα του Οιδίποδα, ίσως γιατί είναι πάρα πολύ ξένα στη δική μας ζωή. Πρέπει να ενδιαφέρεται το παρουσιασμά του, πρέπει να άρήσει σαν άρχαίο ανάγλυφο, σαν πλαστική μουσική. Ο κ. Πολίτης βαθιά μελέτησε τη νεότερη τέχνη της σκηνοθεσίας και ιδιαίτερα τη γερμανική που επιζητεί τον αισθητικό ρεαλισμό, μια άρμονική λιτότητα. Κατώφλωσε να παρουσιάσει τον Οιδίποδα Τύρανο πρωτότυπα κι' ώραία, να παρουσιάσει μια παράσταση όχι μόνον έξαιρετική για το αθηναϊκό θέατρο αλλά κι' αντίξια κάθε ξένου.

Διασκεύασε τη σκηνή όμοια με την άρχαία. Οι χρωματισμοί άπλοι και θαμποί, όλοι ήσαν σύμφωνα διαλεγμένοι, κάθε κίνηση μελετημένη και ρυθμική. Ήταν άριστουργηματική ή εικόνα της εισόδου του λαού, άριστουργηματική και ή στάση των κοριτσιών που κλαίνε πεσμένες στους Βωμούς, άκουμπισμένες στους τοίχους του παλατιού, όταν μαθαίνουν τη φρίκη που συντελέσθηκε. Τα χορικά άπαγγελμένα άπ' όλο το χορό μαζί, ά δεν άκούονταν πολύ καθαρά, έδιναν όμως έντατική την έντύπωση του μεγαλείου, του υπερχόσιμου, της ψυχής που βλέπει και σκέπτεται, που συμβόλιζε ό χορός για τους άρχαίους.

Ο κ. Βεάκης έπαιξε τον Οιδίποδα πολύ νεωτεριστικά. Όχι με άρκετη υπεράνθρωπη κι' άγρια δύναμη, όχι συγκλονιστικά. Τόν έδειξε σαν έναν άνωτερο σύγχρονο άνθρωπο, κι' ίσως να μ'ήν πρέπει μια που ό χαρακτήρας και τα δυστυχήματα του Οιδίποδα δεν είναι καθόλου σύγχρονα. Σύμφωνα όμως με τη δική του αντίληψη έπαιξε τέλεια, όπως πάντοτε. Ο κ. Γαβριηλίδης, Έξάγγελος, πολύ ώραϊος, κλασικά ώραϊος, σκόρπισε ρίγη με την τραγική του αφήγηση. Ο κ. Μουστάκας, Τειρεσίας, και Σάββας, γεροδοσκός, επικύρωσαν με το παίξιμό τους τη δυνατή έντύπωση της εμφάνισής τους. Η κ. Έφη Άγρα (Ίοκάστη) και ό κ. Κόκκος (Κρέοντας) ήσαν τα μόνα άσχημα σημεία.

Η μετάφραση που κι' αυτή τη δημιουργήσει ό κ. Πολίτης μένοντας σύγχρονα έντελώς πιστός στο κείμενο, άντηχοΐσε σαν τραγούδι και πλαστικά ζωγράφισε.

Το «Ελληνικό Θέατρο» πρέπει να ζήσει! Πρέπει να μπορέσει να δώσει πολλές τέτοιες έξαιρετικές καλλιτεχνικές ήδονές. Άπό το αθηναϊκό κοινό δε ζητάμε πια να υποστηρίξει μια προσπάθεια, αλλά να νιώσει μια όμορφιά. Και θα ήταν άπελπιστικό για τη διαγωγικότητά του ά δεν ένωθε την όμορφιά που του

έδωσε και του υπόσχεται το «Ελληνικό Θέατρο», ά δεν αισθάνονταν πως τις μεγαλειότερες, τις πιο άγνες και τις πιο βέβαιες χαρές της Ζωής τις χαρίζει ή Τέχνη.

ΑΛΚΗΣ ΘΡΥΛΟΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ο «ΝΟΥΜΑΣ» Κ' ΟΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΙ

Πειραιώς 15)519

Φίλε «Νουμά»

Σε περασμένο φύλλο σου έγραψες πως ό «Νουμάς» δεν έγινε δεκτός στη λέσχη των υπαλλήλων της Έθνικής Τραπέζης και στο προτελευταίο σου, κάποιος σου γράφει πως «εμαθε» πως άπαγορεύθηκε σε «κάποια λέσχη» το διάβασμα του «Νουμά». Λάθος, αν ένοιη κι αυτός τη δική μας λέσχη. Ρώτησα και τον επιμελητή του Άναγνωστηρίου της λέσχης του Συλλόγου μας (αν κι ήταν περιττό δεβαιώσου) και βεβαιώθηκε πως οι πληροφορίες σου είνε ανακριβείς. Ούτε ποτέ «δεν έγινε δεκτός», ούτε «άπαγορεύτηκε το διάβασμα» του «Νουμά». Στο μήνυσε κιόλας για να το ξέρης. Ούτε έπρεπε να πιστένης πως σε κύκλο πούγεις και συντρομητές και συνεργάτες ήταν δυνατό να γίνει τέτοιο πράμα. Αν και ή διβλιοθήκη μας δεν είναι φιλολογική, έχει στο φιλολογικό της τμήμα όλα τα βιβλία του Παλαμά και του Ψυχάρη (όσα δεν έχουν εξαντληθί) και θα νιάξης πολλή ίσως ώρα, αν θελήσης να μ'ας επισκεφτής, για να βρης φιλολογικό βιβλίε γραμμένο όχι στη δημοτική.

Λικός σου

ΑΡ. ΒΕΚΙΑΡΕΛΗΣ

Συνεργάτης σου και συνδρομητής σου και υπάλληλος της Έθνικής Τραπέζης

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Κύριε Διευθυντά,

Στον άγώνα, τον δικό σας, κι όλων των άλλων μαζί, για τη διάδοση της δημοτικής γλώσσας, βλέπω νάχετε δώσει μια ώρισημένη καιείδηση, νομιζοντας πως μόνο άπ' αυτή θέλει βγει το ποδομένο αποτέλεσμα, ή νίκη της δημοτικής γλώσσας.

Όλοι σας, μ' όλη σας τη δύναμη, πασχίζετε να πιάσετε τη δημοτική μέσα στο σχολείο, για να πιάσετε μ' αυτή την πνευματική και ήθική ανάπτυξη των παιδιών, μα, στην προσπάθειά σας αυτή, ξεχνάτε ένα άλλο μεγάλο θεοίο, που θα γανερωθί στα ίδια παιδιά τα ποιούμενα με της δημοτικής γλώσσας τα νάματα, διαν γινούνε είκοσι χρονών και τραβήξουν σ' αυτό για να το... υπηρετήσουν.

Το θεοίο αυτό, τον Στρατό, τον ξεχάσατε, ή νομίζετε πως κι αυτός δεν είναι ένα μεγάλο, πολύ μεγάλο σχολείο που πιάθει ψυχές σύμφωνα με τα μέσα που θα μεταχειριστή;

Λημονάτε πως στον Στρατό θρίσκονται Κινέζικα λεξικά και χρησιμοποιούνται άπ' όλους τους στρατιωτικούς, και' ανάγκη, για να διδάξουν τον νεοσύλλητο την νέα του γλώσσα;

Λημονάτε την γλώσσα που μεταχειρίζονται στην